

שער הנגב - ערב שבת, ט"ז בסיוון תשע"ז, 9 ביוני 2017

שלום לחברות ולחברים,

מיהי מירי?

השרה מירי רגב היא דמות סוגונית שקשה להתעלם ממנה. מכיוון שהיא עולה שוב ושוב לכותרות בהקשרים לא קונצנזואליים, אני מבקש לעדכן אתכם, שלפחות בהקשר להקצאת המשאבים להקמת מרכז הספורט והצעירים שאנחנו מתכננים, היא מנחה את אנשיה "לשכב על הגדר" למעננו, לא פחות. פרטים, בהמשך.

יובל הגוזל

קבלתי השבוע וואטסאפ שמח מד"ר יריב מליחי, האקולוג המחוזי של רשות הטבע והגנים: "מחמם את הלב! תלמידי כיתה ב' 3 משער הנגב הקדישו ציורים וברכות עבור גוזלי העקבים והחויאים, שבקעו בשידור חי. בזכות המורה שלהם, ליאת חודרה, הם עקבו במתח רב וחיכו לבקיעתו של גוזל חויאים. הגוזל בקע בדיוק ביום ההולדת של אחת מבנות הכיתה ולכן זכה לשם יובל".

הציצו [בסרטון עם ציורים וברכות של כיתה ב' 3](#). הצטרפו אלי בהתמכרות לקורותיו של גוזל החויאים באמצעות אתר הצפרות הישראלי ובו מעקב מרתק אחר תקופת הדגירה, בקיעת הגוזל ושידור חי [מקן חיויאי הנחשים](#). עוד סרטונים ומידע בדף הפייסבוק "עופות דורסים בשידור חי".

הורימורים

ומגזרת התיכון, נחת מייל מנירה שפק (חברת פורום ההורים, כפר עזה): "אשתך אותך בעשייה של פורום ההורים החדש. הבגרות ב' 3 יח"ל במתמטיקה לתלמידי יא' יוב' - אני שמחה לבשר על עשייה משותפת של הנהלת בית הספר ופורום ההורים אשר הביאה לאישור פתרון ייחודי לתלמידי שער הנגב - שני המבחנים יבדקו ולתלמידים יחשב הציון הגבוה מבין השניים. קורס מדריכים לבוגרי מגמת חינוך גופני - במאמצים משולבים של בית הספר ופורום ההורים, התלמידים קיבלו תעודת מדריך מטעם מכללת ספיר. העשייה עוד רבה ואנו בתחילתה אך הווקטור ברור והוא מוכוון לילדינו התלמידים ולכל העוסקים בחינוך אשר סביבם."

השבוע התכנסנו, משפחתה וחבריה לעבודה, של ורדה גולדשטיין (כפר עזה), לציין את סיום עבודתה במועצה כרכזת גיוס המשאבים ואירוח המבקרים. יעל רז לחייני (נחל עוז), תחליף את ורדה ותמצא, כך ניחל, את דרכה שלה במשעולי ההכרות הקרובה עם צרכי המועצה, הארגונים האזוריים והישובים, איתור הקרנות הפילנתרופיות, הגשת הבקשות המסובכות יותר ופחות, האופטימיות לנוכח תשובות שליליות וההסתערות על תשובות חיוביות, המעקב אחר התורמים, שמירת הקשר עימם ואירוח המשלחות והבודדים. ורדה'ה, תודה על שנים של בניית התורה וגיוס הקמח. יעלתנו, שאי ברכת הצלחה.

תכנון ובניית התכנון והבנייה

אתמול סיימנו תהליך, שארך למעלה משנה, בו התאמנו את מבנה מחלקת התכנון וההנדסה שלנו למציאות האינטנסיבית בה אנחנו פועלים למען עיצוב העתיד שלנו, בהיבט הפיזי, במועצה ובישובים. סטי אטיאס בובליל היא סגנית המהנדס שקלטנו לשם ניהול תחום הביצוע, כאשר דניאל סנרמן, המהנדס, יהיה מנהל המחלקה ומופקד על תחום התכנון. אנחנו מתכוונים לגייס כח אדם שיתאים להיקפי הפעילות המשתנים ובמקביל, סימנו את מקורות התקציב לכך. התהליך יהיה מלווה מקצועית לשם הטמעתו ולצורך בקרת שביעות הרצון של לקוחות פנים (במועצה) וחוז' (בישובים).

בדרומיות של הגבול

במשך כל ימי החול של השבוע הקרוב יתקיים בסינמטק בשדרות "פסטיבל קולנוע דרום". כותב אלי פרופ' אבנר פיינגלרנט, בן ברור חיל, שעומד בראש בית-הספר לאומנויות הקול והמסך במכללת ספיר, יוזם ומנהל הפסטיבל: "כמו בכל שנה, עם קציר החיטים ושמחת חג השבועות, אני מוסר לך את בציר בית הספר לאומנויות הקול והמסך במכללה ופסטיבל קולנוע דרום. השנה יש לנו מבחר מרהיב של סרטי הבוגרים שלנו, כולם גרים בקיבוצי שער הנגב והעיר שדרות ובמהלך ארבע שנות לימודיהם הם לומדים, חוקרים ומתנסים. לבסוף, מגיעים לרגע המרגש והגדול עבורם, שבו הם מציגים את סרטי הקולנוע, האנימציה והטלוויזיה שלהם. כמו בכל שנה, גם תלמידי המגמה לקולנוע בשער הנגב מציגים את פרי בכוריהם בפסטיבל קולנוע דרום ומייד אחריהם מופע של המגמה והאולפן למוזיקה של שער הנגב בפני קהל גדול. לכך, כמובן, מצטרפות תכניות קולנוע מובחרות מהעולם ומישראל, מוזיקה, מופעים ותערוכות - בקיצור קרנבל גדול הדומה במשהו לפסטיבל האמנויות הגדול של אדינבורו, רק בקטן ובדרומיות של הגבול אך עם איכות בלתי מתפשרת ואווירה מחשמלת".

ראו את [התוכניה](#) וכן את [אתר הפסטיבל](#).

הילדים של קיץ '67

בית החינוך המשותף "שער הנגב", יוני 1967. לקראת סיום כיתה ד' בשנת הלימודים תשכ"ו, נפתחה המלחמה, כמה דקות לפני שמונה בבוקר ומצאה אותנו מגיעים עם האוטובוסים הצהובים לחניית הכורכר (בה משתרע היום הדשא הרחב, מול אולם הספורט). ירדנו לתעלות שנחפרו בחנייה וחזרנו הביתה במהירות. עם סיום הקרבות, קבלנו מטלת כתיבה. השבוע, קבלתי צילום של חוברת בשם "לקט מימי המלחמה", ובו שירים והגיגים של תלמידי היסודי. כמה צימוקים מתוצרת בני כיתתי - נוגה הלכה על עיר הבירה: "מכל אהבתיך, מסכנתי ירושלים, חמדתי ירושלים, תפארתי ירושלים." עפר חרז על עצמו: "במקלט ישבנו, שמחים ועצובים, בשקט סבלנו הצפיפות והקשיים. אך כבשנו וניצחנו ומן הבונקר כבר הלכנו". דלית היתה לוקאלית ורגישה: "משהתחילה המלחמה ידעתי שמפגיזים את נחל עוז וכפר עזה. (..) וחשבת: מה קורה להם? (..) מה אני הייתי עושה, לו היו מפגיזים את "ארז" ככה. (..) פתאום

שמעתי בחדשות: "רצועת עזה נכבשה על ידי כוחות צה"ל!" קפצתי ממקומי מרוב התרגשות (..) אך ידעתי כמה אבדות היו לנו בימים נוראים אלו, וכמה משפחות שכולות מבניהם נשאר". איריס, איריס המתוקה האמינה: " (..) הייתי אז עצובה מאד אבל עכשיו אני שומעת שאנו כבשנו את עזה, את ירושלים העתיקה ועוד כמה ערים, אני מאד שמחה. אני מקווה שאנו נכרות ברית שלום עם המצרים, הסורים והירדנים." אלון, עבדכם, לא התאפק והפגיז עם עמוד של הגיגים פובליציסטיים, נוסח "מצד אחד חשבתי סוף למתח. מצד שני חשבתי עכשיו נדע מי יותר חזק, אנחנו או הם. נכונה לנו מערכה מעניינת. מצד שלישי (..) כל כך הרבה חיילים יפלו ודם רב ייגרגר ומצד אחר חשבתי... יכול להיות ש...נפסיד ואז יבוא הסוף..." היתה לי שם גם הצהרה אקטואלית: "ומעל לכל - כיבוש ירושלים העתיקה, אשר אליה נשואות עיני כל העם היהודי. על ידי מבצע זה איחדנו את ירושלים, את ירושלים זו לא נחזיר לעולם ונלחם עליה עד טיפת דמנו האחרונה. ירושלים, עיר הקודש, הטוהר והזוך בידינו!".

שבת שלום, אלון